

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Piotr Sikora

Ławnicy: Roman Kluba

Paweł Cieślak

Protokolant: Joanna Niedźwiedź

w obecności Dariusza Klatowa Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 4 lutego 2020 r., 15 września 2020 r., 20 października 2020 r., 17 listopada 2020 r., 15 grudnia 2020 r. oraz 14 i 28 stycznia, 23 lutego i 11 marca 2021 roku sprawy:

K. R., syna A. i L. z domu K., ur. (...) w C. oskarżonego, o to że:

I. w dniu 24.07.2018 r. w miejscowości (...), powiat (...), woj. (...), działając z zamiarem ewentualnym, poprzez uderzenie pięścią w tył głowy, spowodował u pokrzywdzonej J. L. obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, krwiaka podtwardówkowego nad lewą półkulą mózgu, ogniska krwotocznego o średnicy 7 mm w lewym płacie ciemieniowym, obrzęku lewej półkuli mózgu, powodując w ten sposób ciężki uszczerbek na jej zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu,

to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 kk

M. R., córkę J. i U. z domu S., ur. (...) w C. oskarżonej o to, że:

II. w dniu 24.07.2018 r. w miejscowości (...), powiat (...), woj. (...), znieważyła pokrzywdzoną J. L. wyzywając ją słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe i poprzez szarpanie pokrzywdzonej naruszyła jej nietykalność cielesną,

to jest o przestępstwo z art. 216 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

1. Oskarżonego **K. R.** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku z tą zmianą opisu czynu, że w miejsce określenia „z zamiarem ewentualnym” przyjmuje określenie „nieumyślnie”, który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 156 § 2 kk i za to na podstawie art. 156 § 2 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

2. Oskarżoną **M. R.** uznaje winną, popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w związku z art. 34 § 1, 1a pkt 1 kk w związku z art. 35 § 1 kk wymierza jej karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

3. Na mocy art. 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze w związku z § 4 ust. 3 i § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r.) w sprawie ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz:

- adw. E. K. i adw. A. B. kwoty po 2287, 80 zł (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt groszy) które to kwoty – zawierają należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio oskarżonym K. R. i M. R. z urzędu;

- adw. M. B. kwotę 1918,80 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemnaście złotych osiemdziesiąt groszy), która to kwota zawiera należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej J. L.;

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów procesu, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

.....

/ Roman Kluba/ /SSO Piotr Sikora/ /Paweł Cieślak/

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 142/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1 USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. R.	jak w punkcie 1 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
24 lipca 2018 roku pokrzywdzona J. L. robiła zakupy w sklepie w (...) (powiat (...), woj. (...)). Na zakupach spotkała J. S.. Obie panie stały w sklepie i rozmawiały, kiedy na zakupy przyszedł oskarżony K. R. wraz z córką Z.. J. L. zaczęła komentować bardzo głośno sposób życia K. R., ubliżać mu i wytykać, że umiał jedynie spłodzić dzieci, a teraz ich nie wychowuje i żyje na koszt państwa, w tym na jej koszt, pobierając świadczenia socjalne przyznane na dzieci. J. L. krytykowała też zachowanie jego córkę. Oskarżony nie pozostał dłużny i również wulgarnie odpowiedział pokrzywdzonej, aby dała mu oraz jego rodzinie spokój i zajęła się własną rodziną. Także Z. R. niegrzecznie zwracała się do J. L.. Kiedy K. R. zrobił zakupy, wyszedł z córką ze sklepu, wrócił do domu i o	częściowo wyjaśnienia K. R.	107-111, 588v-589	

całym zająsciu opowiedział M. L..			
częściowo wyjaśnienia M. R.	589-589v		
częściowo zeznania J. L.	3-6, 590-591		
zeznania J. S.	40-41, 592-592v		
zeznania E. S.	286-288, 669-669v		
zeznania J. M.	294-296, 669v-670		
zeznania W. Ż.	298-300, 628-629, 670-670v		
zeznania A. L.	670v-671v		
zeznania K. W. (1)	627-628, 690v		
zeznania K. W. (2)	631-632, 657		
częściowo zeznania A. W. (1)	632-633, 657		
częściowo zeznania Z. R.	634-635, 657		
częściowo zeznania D. R.	638-639, 657		
J. L. ze sklepu wyszła wraz z J. S. i obie udały się w kierunku swoich bloków, a po chwili rozstały się. Pokrzywdzona idąc w kierunku swojego mieszkania, mijala blok, w którym mieszkali M. i K. R.. M. R. widząc J. L., podbiegła do niej i w sposób wulgarny wyraziła o niej swoje zdanie, żądając, aby J. L.	częściowo wyjaśnienia K. R.	107-111, 588v-589	

<p>przestała się interesować jej rodziną, przy tym wszystkim szarpała ją również za rękę. Do matki przybiegła Z. R., która kopnęła pokrzywdzoną i próbowała ją uderzać rękami. J. L. w obronie chwyciła dziecko za rękę. Widząc to K. R. podbiegł do kobiet i odciągnął córkę na bok. Wywiązała się dalsza słowna awantura podczas której M. R. znieważyla pokrzywdzoną J. L. wyzywając ją słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe. W międzyczasie podszedł mąż pokrzywdzonej W. L., który siedział wcześniej na ławce pod blokiem i próbował załagodzić sytuację. Ponieważ nie osiągnął zamierzonego rezultatu, wyciągnął telefon, aby zadzwonić po policję. Widząc to, K. R. wytrącił mężczyźnie telefon z ręki, a następnie uderzył J. L. pięścią w tył głowy. Uderzenie było na tyle mocne, że pokrzywdzona pochyliła się do przodu. Po zadaniu ciosu M. i K. R. wraz z córką odeszli od małżonków L.. Bezpośrednio po tym zdarzeniu J. L. nie korzystała z pomocy medycznej. J. L. nie doznała po tym zdarzeniu innych urazów głowy. J. L. wezwała patrol policji, któremu opowiedziała przebieg zajścia.</p>		
--	--	--

częściowo wyjaśnienia M. R.	589-589v		
częściowo zeznania J. L.	3-6, 590-591		
zeznania J. L.	376-378		
zeznania W. L.	34-35, 591-591v		
zeznania I. J.	37-38, 654-655, 668v-669		
zeznania J. S.	40-41, 592-292v		
zeznania A. L.	670v-671v		
zeznania K. M.	333-335		
zeznania R. K.	337-339		
częściowo zeznania K. W. (2)	631-632, 657		
częściowo zeznania A. W. (1)	632-633, 657		
częściowo zeznania Z. R.	634-635, 657		
częściowo zeznania D. R.	638-639, 657		
zeznania S. W.	328, 685v		
zeznania K. W. (1)	627-628, 690v		
J. L. nad ranem następnego dnia, to jest 25 lipca 2018 roku, obudziła się z bólem głowy. Wezwane pogotowie zabrało ją na Szpitalny Oddział Ratunkowy (...) w C., gdzie	zeznania J. L.	590-591	

<p>zrobiono pokrzywdzonej tylko prześwietlenie głowy i stwierdzono, że w wyniku uderzenia przez K. R. doznała powierzchownego urazu powłok głowy i stłuczenia głowy. Następnie 8 sierpnia 2018 roku z powodu bardzo silnego bólu głowy, wymiotów i wysokich wartości ciśnienia tętniczego została przyjęta na Oddział Chorób Wewnętrznych z Pododdziałem Intensywnej Opieki Kardiologicznej Szpitala w B., gdzie zrobiono jej tomografię głowy. Po stwierdzeniu, że J. L. ma krwiaka przewieziono ją do (...) w C. na Oddział Neurochirurgii, gdzie 9 sierpnia 2018 roku wykonano jej trepanację w okolicy ciemieniowej lewej. Następstwem uderzenia zadanego jej przez K. R. był rozpoznany u J. L. przewlekły krwiak podtwardówkowy nad lewą półkulą mózgu, ognisko krwotoczne o średnicy 7 mm w lewym płacie ciemieniowym i obrzęk lewej półkuli mózgu. Doznane przez pokrzywdzoną obrażenia spowodowały ciężki uszczerbek na jej zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.</p>			
<p>zeznania W. L.</p>	<p>591-591v</p>		
<p>karta informacyjna leczenia szpitalnego</p>	<p>2; 9; 11</p>		

dokumentacja medyczna	13-17; 25; 29; 44-87, 614, 697, 709-720		
opinia sądowo-lekarska	30-31, 356-360		
ustna opinia biegłego	694v-695		
ustna opinia biegłego neurochirurga	739v-740		
1.1.2.	M. R.	jak w punkcie 2 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
24 lipca 2018 roku w (...), powiat (...), woj. (...), M. R. usłyszawszy od K. R., jak został on potraktowany przez J. L., zobaczywszy pokrzywdzoną wracającą do domu, podbiegła do niej i znieważając ją w sposób wulgarny słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wyraziła o niej swoje zdanie, żądając, aby J. L. przestała się interesować jej rodziną. Przy tym wszystkim M. R. szarpała J. L. za rękę.	częściowo wyjaśnienia K. R.	107-111	
częściowo wyjaśnienia M. R.	589-589v		
częściowo zeznania J. L.	3-6, 590-591v		
zeznania W. L.	34-35, 591-591v		
zeznania I. J.	37-38, 654-655, 668v-669		

zeznania J. S.	40-41, 592-292v	
zeznania A. L.	670v-671v	
zeznania K. W. (1)	627-628, 690v	
częściowo zeznania K. W. (2)	631-632, 657	
częściowo zeznania A. W. (1)	632-633, 657	
częściowo zeznania Z. R.	634-635, 657	
częściowo zeznania D. R.	638-639, 657	
zeznania S. W.	328, 685v	
Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.	K. R.	jak w punkcie 1 aktu oskarżenia
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty
Działając z zamiarem ewentualnym spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu J. L. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.	opinia sądowo-lekarska	30-31, 356-360
ustna opinia biegłego	694v-695	

ustna opinia biegłego neurochirurga	739v-740		
2 Ocena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2	częściowo wyjaśnienia K. R.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tylko w takim zakresie, w jakim korespondują one z pozostałym ustalonym materiałem dowodowym, zwłaszcza z zeznaniami E. S., J. M. i W. Ż., co do wydarzenia mającego miejsce w sklepie. Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące dalszych wydarzeń stoją w sprzeczności z zeznaniami W. L., A. L., jak i samej pokrzywdzonej oraz dokumentacją lekarską oraz opiniami biegłych. Stoją także w sprzeczności z zeznaniami I. J. i S. W..	
częściowo wyjaśnienia M. R.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej tylko w takim zakresie, w jakim korespondują one z pozostałym ustalonym materiałem dowodowym, zwłaszcza z zeznaniami E. S., J. M. i W. Ż., co do wydarzenia mającego miejsce w sklepie. Wyjaśnienia oskarżonej dotyczące dalszych		

	<p>wydarzeń stoją w sprzeczności z zeznaniami W. L., jak i samej pokrzywdzonej.</p> <p>I. J. i S. W. widziały, jak oskarżona i pokrzywdzona machały rękoma, co potwierdza, że oskarżona szarpała się z pokrzywdzoną, która przed atakiem broniła się. I. J. potwierdziła, że słyszała, jak oskarżeni ubliżali pokrzywdzonej, jedynie z uwagi na upływ czasu nie pamiętała jakich używali wobec pokrzywdzonej słów.</p>	
częściowo zeznania J. L.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej dotyczących wydarzeń mających miejsce w sklepie. Ze zgodnych zeznań pracownic sklepu, jednoznacznie wynikała, że to pokrzywdzona zaczęła słownie oskarżonego głośno wypowiadając wobec niego grubiańskie uwagi dotyczące sposobu jego życia. W pozostałym zakresie, to jest co do zeznań dotyczących kolejnego zdarzenia z udziałem oskarżonych sąd dał wiarę w całości jej zeznaniom, albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, któremu sąd dał przymiot wiarygodności, zwłaszcza w postaci zeznań J. S., W. L., I. J. oraz opinii biegłych biegłego chirurga</p>	

	i neurochirurga. J. L. w toku całego postępowania konsekwentnie zeznawała na temat sposobu zadanego jej obrażenia.	
zeznania J. L.	Tym zeznaniom (k. 376-378) sąd dał wiarę w całości. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji medycznej, a także w zeznaniach A. L..	
zeznania J. S.	J. S. nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, słyszała jednak z oddali wulgaryzmy, jakie M. R. i K. R. kierowali pod adresem J. L., jak również słyszała jakieś „klapnięcie”, które zinterpretowała jako uderzenie. Jej zeznania w tym zakresie są spójne z zeznaniami pokrzywdzonej, W. L., I. J..	
zeznania E. S.	Świadek nie miała powodów, aby którąkolwiek ze stron pomawiać. Nie pozostawała z żadną ze stron w konflikcie, była świadkiem kłótni w sklepie i przedstawiała ją w taki sposób, w jaki zapamiętała. jej zeznania są zbieżne z zeznaniami J. M. i W. Ż..	
zeznania J. M.	Świadek nie miała powodów, aby którąkolwiek ze stron pomawiać. Nie pozostawała z żadną ze stron w konflikcie, była bezpośrednim świadkiem	

	<p>klótni w sklepie, wskazując jako osobę, która wywołała klótnię J. L.. Jej zeznania są zgodne z zeznaniami W. Ż. i zbieżne z zeznaniami E. S..</p>	
<p>zeznania W. Ż.</p>	<p>Świadek nie miała powodów, aby którąkolwiek ze stron pomawiać. Nie pozostawała z żadną ze stron w konflikcie, była bezpośrednim świadkiem klótni w sklepie, wskazując jako osobę, która wywołała klótnię J. L.. Jej zeznania są zgodne z zeznaniami J. M. i zbieżne z zeznaniami E. S..</p>	
<p>zeznania A. L.</p>	<p>A. L. jest świadkiem ze słyszenia. Pomimo konfliktu, jaki istnieje pomiędzy nią, a pokrzywdzoną, konsekwentnie twierdziła, że nie uderzyła 25 lipca 2018 roku swojej matki. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej i są istotne w tym zakresie, iż udowadniają, iż obrażenia w postaci krwiak, były wynikiem uderzenia J. L. przez K. R..</p>	
<p>zeznania K. W. (1)</p>	<p>Jest świadkiem jedynie ze słyszenia. Wiedzę o całym zdarzeniu posiada z informacji przekazanych jej przez córki K. i A., które widziały klótnię oskarżonej z pokrzywdzoną.</p>	

zeznania K. W. (2)	Sąd dał wiarę tym zeznaniom, w których mówiła o wydarzeniach ze sklepu. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach J. M., W. Ż., E. S..	
częściowo zeznania K. W. (2)	W zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia, sąd dał wiarę tym zeznaniom jedynie w tym zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków J. L. i W. L..	
częściowo zeznania A. W. (1)	W zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia, sąd dał wiarę tym zeznaniom jedynie w tym zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków J. L. i W. L..	
częściowo zeznania Z. R.	W zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia, sąd dał wiarę tym zeznaniom jedynie w tym zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków J. L. i W. L..	
częściowo zeznania D. R.	W zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia, sąd dał wiarę tym zeznaniom jedynie w tym zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w	

	zeznaniach świadków J. L. i W. L..	
zeznania W. L.	Sąd dał wiarę zeznaniom W. L., który był bezpośrednim świadkiem całego zdarzenia. Jego zeznania były konsekwentne, spójne i logiczne. Znajdują potwierdzenie w zeznaniach J. L., I. J., a także w dokumentacji medycznej i opiniach biegłych z zakresu chirurgii i neurochirurgii.	
zeznania I. J.	I. J. nie była świadkiem samego uderzenia pokrzywdzonej przez oskarżonego, jednakże konsekwentnie zeznawała, że słyszała jak oskarżeni ubliżali pokrzywdzonej.	
zeznania K. M.	Nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Informację o szarpaninie i uderzeniu J. L. przez K. R. powziął od pokrzywdzonej. Świadek jest policjantem, nie miał powodów, aby zeznawać odmiennie. Jego zeznania wniosły niewiele do sprawy.	
zeznania R. K.	Nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Informację o szarpaninie i uderzeniu J. L. przez K. R. powziął od pokrzywdzonej. Świadek jest policjantem, nie miał powodów, aby zeznawać odmiennie. Jego zeznania	

	wniosły niewiele do sprawy.	
zeznania S. W.	Świadek widziała zdarzenie z odległości i nie przywiązywała do niego większej uwagi, jednakże widziała, jak oskarżona i pokrzywdzona machały rękoma, co potwierdza, że oskarżona szarpała się z pokrzywdzoną, która przed atakiem broniła się. Brak jest podstaw, by kwestionować jej zeznania.	
karta informacyjna leczenia szpitalnego	Dokument został sporządzony przez uprawnione do tego osoby, posiadające właściwe wykształcenie i odpowiednią wiedzę medyczną. Brak było podstaw, aby kwestionować jego wiarygodność.	
dokumentacja medyczna	Dokument został sporządzony przez uprawnione do tego osoby, posiadające właściwe wykształcenie i odpowiednią wiedzę medyczną. Brak było podstaw, aby kwestionować jego wiarygodność.	
opinia sądowo-lekarska	Obydwie opinie zostały sporządzone przez osoby posiadające w danym kierunku wykształcenie medyczne i mające doświadczenie praktyczne z danej dziedziny medycyny. Są miarodajne i rzeczowe. Odpowiadały	

	<p>na postawione przez organy ścigania pytania, były kompletne. Brak było podstaw, aby kwestionować zawarte w nich ustalenia.</p>	
ustna opinia biegłego	<p>Opinia została złożona przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii. Była wyczerpująca, szczegółowo odpowiadała na zadawane przez sąd i strony pytania, wyjaśniając bardzo dokładnie kwestię mechanizmu powstawania krwiaka u pokrzywdzonej w wyniku otrzymanego przez nią ciosu. Została wydana po zapoznaniu się przez biegłego z materiałem dowodowym. Jedyna różnica między opinią biegłego K. a opinią biegłego neurochirurga H. dotyczy siły z jaką zostało zadane uderzenie pokrzywdzonej. O ile biegły K. określa ja jako dużą i dodaje, że w swojej długoletniej praktyce jedynie kilkukrotnie zetknął się z przypadkiem powstania krwiaka podtwardówkowego na skutek bezpośredniego uderzenia pięścią w głowę, to biegły H. uważa, że wspomniany krwiak mógł powstać nawet od niezbyt silnego uderzenia pięścią w głowę. Sąd w tym zakresie nie dał wiary opinii biegłego K.. Biegły ten ma specjalność chirurga ortopedy i z tego powodu ma</p>	

	<p> mniejsze doświadczenie w leczeniu urazów głowy skutkujących powstaniem krwiaków podtwardówkowych. Z tego powodu nie może dziwić, że mimo długoletniej praktyki tylko kilkukrotnie spotkał się z powstaniem krwiaka podtwardówkowego na skutek bezpośredniego uderzenia pięścią w głowę. </p>	
ustna opinia biegłego neurochirurga	<p> Opinia została złożona przez biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii. Była wyczerpująca, szczegółowo odpowiadała na zadawane przez sąd i strony pytania, wyjaśniając bardzo dokładnie kwestię mechanizmu powstawania krwiaka u pokrzywdzonej w wyniku otrzymanego przez nią ciosu. Została wydana po zapoznaniu się przez biegłego z materiałem dowodowym, a także w oparciu o informacje przekazane przez pokrzywdzoną. Sąd w pełni dał wiarę opinii tego biegłego. Biegły ten ma stopień doktora nauk medycznych i od wielu lat jest specjalistą chirurgiem neurologiem. To właśnie chirurdzy neurologicy specjalizują się w ratowaniu zdrowia i życia osób jakie doznały urazów głowy. Ich wiedza i doświadczenie jest zatem większa niż lekarzy innych specjalności. Wiedza medyczna poparta długoletnią praktyką </p>	

	chirurga neurologa powodują, że zdaniem Sądu opinia tego biegłego zasługuje w pełni na jej uwzględnienie.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1, 1.1.2	częściowo wyjaśnienia K. R.	Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia stoją w sprzeczności z zeznaniami W. L., A. L., jak i samej pokrzywdzonej oraz dokumentacją lekarską oraz opiniami biegłych. Stoją także w sprzeczności z zeznaniami I. J. i S. W..	
częściowo wyjaśnienia M. R.	Wyjaśnienia oskarżonej dotyczące przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia stoją w sprzeczności z zeznaniami W. L., A. L., jak i samej pokrzywdzonej oraz dokumentacją lekarską oraz opiniami biegłych. Stoją także w sprzeczności z zeznaniami I. J. i S. W..		
częściowo zeznania J. L.	Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej dotyczących wydarzeń mających miejsce w sklepie. Ze zgodnych		

	<p>zeznań pracownic sklepu, jednoznacznie wynikała, że to pokrzywdzona rozpoczęła sytuację konfliktową z oskarżonym.</p>	
<p>częściowo zeznania A. W. (1),</p> <p>częściowo zeznania Z. R.,</p> <p>częściowo zeznania D. R.,</p> <p>częściowo zeznania K. W. (2)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom małoletnich świadków Z. R., D. R., K. W. (2), A. W. (2), uznając, iż zostały one uzgodnione z oskarżonymi. Zwłaszcza zeznania dzieci oskarżonych miały na celu obronę ich rodziców, bowiem cała sprawa była dla nich emocjonalna i dotyczyła zachowań osób im najbliższych. Także zeznania K. i A. W. (1) zdaniem sądu miały na celu obronę oskarżonych. Dziewczynki mówiły do oskarżonych ciociu i wujku, kolegowały się z Z. R.. Zeznania małoletnich świadków cechowała duża rozbieżność i przedstawianie tych samych zdarzeń w zupełnie inny sposób.</p> <p>Sąd nie dał wiary zeznaniom małoletnich świadków co do tego, że pokrzywdzona J. L. zaatakowała M. R., ubliżała jej i uderzyła ją w twarz, a także uderzyła małoletnią Z. R. oraz że ani M. R., ani K. R. nie uderzyli pokrzywdzonej. W tym zakresie zeznania małoletnich świadków pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami pokrzywdzonej W. L., J. S., I. J. oraz przede wszystkim</p>	

z dokumentacją medyczną i opiniami biegłych.

W ocenie sądu, również istniejące rozbieżności w zeznaniach małoletnich świadków podważają wiarygodność ich zeznań. K. W. (2) zeznała, że pani L. popchnęła Z., bo ta chciała odciągnąć mamę i wówczas Z. upadła, ale nie leciała jej krew. Z kolei A. W. (2) zeznała, że podczas zdarzenia nie widziała, żeby ktoś kogoś uderzył, potem jednak zeznała, że Z. się przewróciła, bo pani L. uderzyła ją w policzko ręką. Z. nie miała obrażeń, nie leciała jej krew. Sama Z. R. zeznała, że pani L. zaczęła ją bić i kopać, uderzała ją w głowę. Małoletnia zeznała, że nie przewróciła się, tylko było jej słabo, nie leciała jej krew. Oświadczyła, że tego dnia było pogotowie, badali ją i zabrali do szpitala, gdzie miała badania, ale nie wie jakie. Natomiast D. R. zeznał, że pani L. biła mamę i kiedy podbiegła Z., to pani L. zaczęła ją bić. Świadek zeznał, że pogotowie przyjechało do siostry, bo leciała jej krew z nosa i wymiotowała, ale nie pojechała do szpitala, bo powiedzieli, że nic jej nie jest. Tymczasem z zeznań policjantów K. M. i R. K. wynika, że K. R. powiedział, że córka nie potrzebuje pomocy, a funkcjonariusze widzieli, że małoletnia Z. nie ma żadnych obrażeń ciała i

biega z koleżankami pod blokiem. W tej sytuacji zeznania małoletnich świadków należy uznać za niewiarygodne. W zeznaniach świadków istnieją też rozbieżności dotyczące między innymi tego, skąd świadkowie obserwowali zdarzenia, czy na miejscu był obecny D. R. i czy M. R. i K. R. ubliżali J. L.. K. W. (2) zeznała, że kiedy była w domu u babci, usłyszała jak J. L. drze się na M. R. i wówczas przybiegła razem z siostrą. Na miejscu była tylko J. L. i M. R., a potem przyszła Z.. Natomiast A. W. (2) zeznała, że bawiła się z siostrą i Z. R. na boisku, kiedy ta powiedziała, że ktoś krzyczy, więc pobiegły tam i widziała, że J. L. krzyczy na M. R.. K. W. (2) zeznała, że D. R. widział zdarzenia z okna, a ona sama widziała D. R. w oknie. Natomiast A. W. (2) zeznała, że D. R. stał z nimi, a za nim przyszedł K. R.. Również Z. R. zeznała, że jej mama wyszła z D. z domu, a po niej ona z tatą. Sam D. R. zeznał, że stał 50 metrów dalej i widział, jak J. L. zaatakowała jego mamę. K. W. (2) zeznała, że w sklepie (...) wyzywał pokrzywdzoną, a przed blokiem M. R. i J. L. wzajemnie się wyzywały. Natomiast A. W. (2) zeznała, że kiedy J. L. wyzywała w sklepie (...), on nic nie mówił, a pod blokiem M. R. nie wyzywała na panią L.,

	tylko powiedziała, żeby na nią nie wyzywała, bo nic jej nie zrobiła. Również Z. R. zeznała, że jej mama nie wyzywała pani L., tylko powiedziała, o co jej chodzi i co do niej ma.		
3 PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	M. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał M. R. za winną popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Odpowiedzialności karnej z art. 216 § 1 kk odpowiada między innymi ten, kto znieważa inną osobę w jej obecności. Natomiast odpowiedzialności karnej z art. 217 § 1 kk odpowiada ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną. Zgodnie z art. 11 § 2 kk, jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje</p>			

<p>za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.</p> <p>M. R. swoim zachowaniem wyczerpała znamiona art. 216 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk. Oskarżona użyła w stosunku do pokrzywdzonej słów wulgarnych, powszechnie uznanych za obelżywe, co oznacza, że znieważała pokrzywdzoną. Ponadto szarpiąc pokrzywdzoną naruszyła jej nietykalność cielesną.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	K. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał K. R. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 156 § 2 kk.			
Odpowiedzialności karnej z art. 156 § 2 kk odpowiada między innymi ten, kto działając nieumyślnie powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.			
Niewątpliwie obrażenia, jakich w wyniku uderzenia przez K. R. doznała J. L., a które zostały opisane powyżej, wywołały			

u niej chorobę realnie zagrażającą życiu. Jedynie w porę przeprowadzona operacja uchroniła J. L. przed zgonem. Sąd podzielił w całości pisemne oraz ustne opinie biegłych co do tego, że obrażenia ujawnione u pokrzywdzonej w dniu 8 sierpnia 2018 roku mogą być skutkiem urazu spowodowanego przez oskarżonego w dniu 24 lipca 2018 roku. Pomiędzy zadaniem przez K. R. ciosem pięścią, a skutkiem w postaci przewlekłego krwaka podtwardówkowego, zachodzi ścisły związek przyczynowo-skutkowy. Mając na uwadze, że pokrzywdzona została uderzona pięścią w głowę przez mężczyznę, który jest w pełni sił, właściwości osobnicze pokrzywdzonej, zwłaszcza jej wiek, a co za tym idzie także większą kruchość kości oraz fakt, że nie doznała ona w późniejszym czasie żadnego innego urazu głowy, niewątpliwie należy stwierdzić, że ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu został spowodowany przez opisane zachowanie oskarżonego.

W ocenie sądu, oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się działając nieumyślnie. K. R. nie miał zamiaru spowodowania u pokrzywdzonej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

jednakże na skutek niezachowania należytej ostrożności popełnił go, mimo że możliwość popełnienia tego czynu mógł przewidzieć. Uderzając pięścią w głowę starszą kobietę powinien przewidywać, że może spowodować ciężki uszczerbek na jej zdrowiu. Powszechnie wiadomym jest, że mózg człowieka jest organem delikatnym, chronionym jedynie przez kości czaszki. Jakiegokolwiek uderzenie w głowę innego człowieka może wywołać u niego niepożądane skutki, nawet takie jak zgon. Im silniejsze uderzenie w głowę, tym skutki zazwyczaj są poważniejsze. Wiadomym jest, że z wiekiem kości człowieka stają się bardziej kruche, często ulegają osteoporozie. Mimo to oskarżony nie zachował należytej ostrożności i uderzając J. L. pięścią w głowę nieumyślnie spowodował u niej ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4 KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. R.	1	1	<p>Za przypisany K. R. czyn groziła kara pozbawienia wolności do lat 3. Mając na uwadze okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> • znaczny stopień społecznej szkodliwości społecznej czynu - spowodowanie realnego zagrożenia życia i zdrowia pokrzywdzonej • uprzednią wielokrotną karalność

		<p>oskarżonego (k. 302-304, 600-603, 607-612, 660-663, 704-707, 726-728, 730-735)</p> <ul style="list-style-type: none"> • negatywną opinię środowiskową (k. 343-345), • brak skruchy po popełnieniu przestępstwa <p>a także okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zachowanie oskarżonego zostało wywołane uprzednim niestosownym wobec niego i jego najbliższych zachowaniem pokrzywdzonej, <p>sąd wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. W ocenie sądu wymierzona kara osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a jednocześnie spełni swoją rolę w zakresie prewencji generalnej, kształtując w świadomości prawnej społeczeństwa przekonanie, że nie można używać siły i przemocy wobec innych osób, że nawet jednokrotne uderzenie drugiej osoby może spowodować u niej ciężki uszczerbek na zdrowiu oraz że takie zachowanie niesie za sobą konieczność poniesienia odpowiedzialności karnej.</p>
--	--	---

M. R.	2	2	<p>Za przypisany M. R. czyn groziła kara grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Mając na uwadze okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> • działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim, • nieadekwatną reakcję do uprzedniego zachowania pokrzywdzonej względem K. R., <p>a także okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny, • oskarżona nie była karana (k. 401, 575, 658, 703), • oskarżona wychowuje czworo dzieci, w tym troje z niepełnosprawnością, • oskarżona wyraziła skruchę za swoje zachowanie, <p>sąd wymierzył jej karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne z wymiarze 20 godzin miesięcznie. Zdaniem sądu wymierzona kara osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonej, a</p>
-------	---	---	--

jednocześnie spełni swoją rolę w zakresie prewencji generalnej, kształtując w świadomości prawnej społeczeństwa przekonanie, że nie można używać przemocy werbalnej ani fizycznej, a konflikty należy rozwiązywać zgodnie z obowiązującymi normami społecznymi i prawnymi, bowiem w przeciwnym razie zachowanie niezgodne z przepisami prawa spotka się z odpowiednią sankcją karną.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonej kary grzywny, bowiem jej sytuacja majątkowa zdaniem sądu uniemożliwiłaby wywiązanie się jej z nałożonej kary, a przyszła egzekucja okazałaby się nieskuteczna, zwiększając jedynie koszty postępowania. Natomiast kara pozbawienia wolności nawet w wysokości 1 miesiąca byłaby w ocenie sądu zbyt surowa i przekraczałaby stopień winy oskarżonej.

Orzeczona kara ograniczenia wolności w ocenie sądu wychowawczo wpłynie na oskarżoną, ucząc jej szacunku do drugiego człowieka. Wobec okoliczności wskazanych powyżej, zdaniem sądu, wymiar 20 godzin prac społecznych w stosunku miesięcznym jest wystarczający dla osiągnięcia celów kary

			a zarazem uwzględnia obowiązki macierzyńskie oskarżonej.
5	Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
K. R. jest osobą uzależnioną od alkoholu oraz środków uspokajających. Przypisany mu czyn ma związek z zaburzeniami osobowości. W dacie czynu K. R. miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (dowód: opinia psychologiczna k. 269-271; opinia sądowo-psychiatryczna k. 274-277).			

M. R. w dacie czynu miała zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 397-398).		
• Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w związku z § 4 ust. 3 i § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu orzeczono:</p> <ul style="list-style-type: none"> o wynagrodzeniu dla obrońcy K. R. adw. E. K. i dla obrońcy M. R. adw. A. B., zasądzając od Skarbu Państwa na ich rzecz kwotę po 2287,80 złotych, mając na uwadze, iż postępowanie przygotowawcze toczyło się w formie śledztwa, za które należne wynagrodzenie wynosi 300 złotych, a w postępowaniu sądowym obrońcy wzięli udział łącznie w 9 rozprawach 	

(04.02.2020,
15.09.2020,
20.10.2020,
17.11.2020,
15.12.2020,
14.01.2021,
28.01.2021,
23.02.2021,
11.03.2021), za który
należne
wynagrodzeni wynosi
1560 złotych (600
złotych + (600 zł
x 20% x 8) =
1560 zł). Przyznane
wynagrodzenie
zostało powiększone o
obowiązujący podatek
23% VAT;

- o wynagrodzeniu
dla pełnomocnika
pokrzywdzonej J.
L. adw. M. B.,
zasądzając od Skarbu
Państwa na jego
rzecz kwotę 1918,80
złotych, mając na
uwadze, iż
pełnomocnik został
ustanowiony na
etapie postępowania
sądowego i wziął
udział łącznie w 9
rozprawach
(04.02.2020,
15.09.2020,
20.10.2020,
17.11.2020,
15.12.2020,
14.01.2021,
28.01.2021,
23.02.2021,
11.03.2021 - 600 zł +
(600 zł x 20% x 8)
= 1560 zł). Przyznane
wynagrodzenie
zostało powiększone o

	obowiązujący podatek 23% VAT.	
4	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, że oskarżeni nie pracują, utrzymują się ze świadczeń socjalnych otrzymywanych na czwórkę dzieci, nie posiadają żadnego majątku większej wartości (dane osobopoznawcze k. 107-108, 390-391, 526-527, 588), a oskarżony K. R. został skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Zdaniem sądu, mając na uwadze wysokość kosztów sądowych, zasądzenie ich od oskarżonych byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na ich sytuację rodzinną, majątkową i brak dochodów. Sąd miał także na uwadze, że w przypadku orzeczenia kosztów sądowych, egzekucja przymusowa byłaby niemożliwa, ponieważ oskarżeni nie posiadają majątku, ponadto podniosłaby jedynie tylko koszt postępowania obciążając nimi ponownie Skarb Państwa.</p>	
7 Podpis		

SSO Piotr Sikora	
------------------	--